

Sygn. akt VI Ka 603/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

protokolant Monika Mazur

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2023 r.

sprawy W. J. ur. (...) w K.

s. E. i L.

oskarżonego z art. 190 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela substydarnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 19 maja 2023 r. sygn. akt II K 523/22

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego W. J. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 840 złotych w tym podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 603/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19 maja 2023 r. sygn. akt II K 523/22	
<i>1.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</i>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie		

	odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		W. J.	Groźby W. J. kierowane wobec R. N. 14.11.2019 r.	Kserokopia oświadczenia potwierdzonego notarialnie	k. 94 - 95
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	-----	-----	-----	-----	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Kserokopia oświadczenia potwierdzonego notarialnie	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności, dowód poświadczony notarialnie.	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	-----	-----	-----
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

	<p>a.mający istotny wpływ na całość postępowania błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych przez sąd meriti polegający na uznaniu, że oskarżony był poczytalny w chwili popełnienia czynu oraz w chwili procedowania – w sytuacji gdy oskarżony sam podał nieprawdę że nie leczy się psychiatrycznie a w aktach sprawy znajduje się orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w J. z dnia 20.02.2019 r. o najwyższym – znacznym stopniu niepełnosprawności oskarżonego wystawione w związku z jego chorobą psychiczną, a także wyjaśnienia oskarżonego w których sam wskazuje na zaniki pamięci i padaczkę alkoholową, co</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
--	--	---	--

	uzasadniało dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarza psychiatry oraz biegłego psychologa na okoliczność ustalenia stanu zdrowia psychicznego oskarżonego;	
b. naruszenie art. 7 k.p.k. i przyjęcie wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne, podczas gdy sam oskarżony wyjaśniał podczas rozprawy sądowej w sposób nieprawdziwy chociażby w zakresie swojego leczenia psychiatrycznego;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
c. pominięcie przez Sąd Rejonowy że oskarżony dwukrotnie znieważył i zniesławił pokrzywdzonego R. N. – w trakcie zeznań na policji w dniu 29.05.2020 r. oraz bezpośrednio w momencie składania wyjaśnień przed	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Sądem I instancji w dniu 9.05.2023 r. co potwierdza że w trakcie silnych emocji oskarżony zachowuje się agresywnie i nie panuje nad sobą;</p>		
<p>d. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodu z zeznań świadka J. K. i przyjęcie że jego zeznania nie były wiarygodne podczas gdy zeznawał on spójnie zarówno w postępowaniu przygotowawczym oraz przed sądem a także był obecny przy zdarzeniu z dnia 17.09.2019 r. gdzie oskarżony wykrzykiwał że zabije R. N. i spali jego dom. Ponadto świadek ten bardzo często odwiedzał R. N. i jego brata a także był świadkiem odczytania na</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>głos i podpisania oświadczenia przez W. S. i E. K. i zeznawał konsekwentnie na temat działań podejmowanych przez oskarżonego. Jednocześnie podczas rozprawy świadek W. S. potwierdził obecność J. K. podczas wydarzeń z dnia 17.09.2019 r. a zeznania J. K. złożone w postępowaniu przygotowawczym oraz przed sądem były logiczne i spójne;</p>		
<p>e. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu za niewiarygodne zeznań pokrzywdzonego i wskazanie że złożył on zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa dopiero w listopadzie 2019 r. oraz że zgłosił jako świadka J. K. na późniejszym etapie sprawy – podczas gdy</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

oskarżyciel
subsydiarny
potrzebował
czasu aby zebrać
informacje i
opinie o
oskarżonym i
zrozumieć jego
nagłą zmianę
zachowania.
Składając
zawiadomienie
do prokuratury
chciał tylko
zasygnalizować
fakt popełnienia
czynu
zabronionego
przez
oskarżonego, na
późniejszym
etapie uzupełnił
kwestie
związane z
wyprowadzką
oskarżonego w
dniu 17.09.2019
r. i nie można
podejmować
negatywnych
ustaleń w
związku z tym
że nie wszystkie
dowody zostały
zgłoszone od
razu w
zawiadomieniu.
Gdyby świadek
J. N. oraz E. K.
nie zmarli – nie
byłoby potrzeby
podawania J. K.
na świadka;

f. błędne
ustalenie w
postaci odmowy
wiarygodności
zeznaniom

zasadny

częściowo
zasadny

<p>świadka J. K. z uwagi na zbyt późne zgłoszenie tej osoby jako świadka w sytuacji zaistnienia konieczności złożenia wniosku o jego przesłuchanie w postępowaniu przygotowawczym z uwagi na śmierć dwóch pozostałych świadków zdarzeń opisanych w akcie oskarżenia - J. N. oraz E. K.;</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>g. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku - tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie nieprawidłowej i sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oceny zeznań świadka E. H. (1) i uznanie za wiarygodne tylko jej pierwszych zeznań, podczas gdy zeznania te były składane w miejscu zamieszkania świadka, w trakcie jej choroby, dwóch</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

omdleń i nasilenia dolegliwości bólowych i nie powinny być wykorzystywane w ocenie materiału dowodowego. Świadek była chora, dokuczała jej rwa kulszowa, doznała opuchlizny ciała i nie chciała składać zeznań. Ponadto to Sąd Rejonowy w J. II Wydział Karny w postanowieniu z dnia 19.03.2021 r. (sygn. akt II Kp 644/20) uchylając postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego zlecił ponowne przesłuchanie E. H. (1) oraz odebranie zeznań od J. K. gdyż uznał że pierwotne zeznania E. H. (1) nie mogą być brane pod uwagę ze względu na okoliczności (choroba, omdlenia, opuchlizna ciała w dniu przesłuchania) w jakich zostały złożone. Tym bardziej że świadek sama prosiła aby

<p>przesłuchać ją w innym terminie i oświadczyła, że nie przeczytała protokołu z pierwszego zeznania gdyż była zbyt chora i bardzo źle się czuła;</p>		
<p>h. naruszenie art. 410 k.p.k. i błędną ocenę materiału dowodowego w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w J. sygn. akt II Kp 644/20 znajdującego się w aktach sprawy, które wskazuje wprost na konieczność ponownego przesłuchania E. H. (1) oraz uściślenia zeznań W. S., zatem niezbędne było pełne wyjaśnienie zeznań tych osób gdyż dokonane czynności przez organy postępowania przygotowawczego były niepełne;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>i.uznanie za niewiarygodne zeznań W. S. który był bezpośrednim świadkiem obu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>czynów zabronionych dokonanych przez oskarżonego i potwierdził to w swoich zeznaniach w sądzie, że „ja widzę rozbieżności między tym co zostało mi odczytane a tym co powiedziałem dzisiaj. Ja to powiedziałem bo ja to słyszałem. Ja powiedziałem prawdę. Drugie zeznanie jest prawdziwe”. Był to zarazem jedyny żyjący świadek który słyszał groźby oskarżonego zarówno w dniu 17.09.2019 r. jak i w dniu 14.11.2019 r.;</p>		
<p>j. przyjęcie że świadek W. S. w trakcie rozprawy złożył szczegółowe zeznania na rozprawie podczas gdy świadek ten wielu okoliczności dokładnie nie pamiętał. Niemniej jednak dokładnie wskazał sprawcę zdarzeń i</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

przekazał na czym polegały zachowania oskarżonego. Nie można zatem przyjąć że jego zeznania nie były prawdziwe, tym bardziej, że z całą stanowczością potwierdził zarzuty opisane w akcie oskarżenia, uprzednio podczas przesłuchania na policji zeznawał odmiennie z obawy przed oskarżonym, sam zeznawał że „oskarżonemu szajba odbiła” – czym potwierdził argumenty wskazane w akcie oskarżenia. Ponadto w dniu przesłuchania na policji oczekiwał w poczekalni na korytarzu wraz z oskarżonym i tym bardziej bał się podawać wszelkie detali związane ze zdarzeniami w których był świadkiem;

k. pominięcie przez sąd okoliczności podnoszonych przez

zasadny
częściowo
zasadny

<p>pokrzywdzonego tj. opowiadania przez oskarżonego o tym że zabija psy przez powieszenie i oglądanie z rozbawieniem i dużą satysfakcją spowodowaną tym jak te zwierzęta zdychają, co wzbudziło jeszcze bardziej u oskarżyciela poczucie strachu i zagrożenia w obawie przed słowami wypowiedzianymi przez oskarżonego;</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>l. brak uwzględnienia przez Sąd Rejonowy że oskarżyciel wnioskuje w piśmie do Prokuratury Rejonowej w J. pismem z dnia 13.07.2020 r. o przesłuchanie byłej żony oskarżonego B. J. (zamieszkała przy ulicy (...) w S.) która była świadkiem wieszania psów przez oskarżonego i wielokrotnie przychodziła do domu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>pokrzywdzonego i mówiła o tym strasznym procederze;</p>		
<p>m. błąd w ustaleniach faktycznych i przyjęcie przez Sąd I instancji że ponowne przesłuchanie E. H. (1) przez policję nie było konieczne – w sytuacji gdy uprzednio to Sąd Rejonowy w J. postanowieniem z dnia 19.03.2021 r. sygn. akt II Kp 644/20 sam wskazał że jest to niezbędne i konieczne dla wyjaśnienia sprawy zatem zeznania w sądzie powinny być kluczowe dla rozstrzygnięcia nieścisłości w jej zeznaniach;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>n. uznanie za nieudowodnione okoliczności opisane jako zdarzenie z dnia 17.09.2019 r. oraz 14.11.2019 r. (groźby zabicia R. N. i spalenia jego domu) – w sytuacji gdy świadkowie tych wydarzeń</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>potwierdzili ich przebieg w swoich zeznaniach a także pisemnych oświadczeniach których treść oraz prawdziwość nie została podważona;</p>		
<p>o. przyjęcie że świadek E. K. nie zeznała na temat gróźb kierowanych do pokrzywdzonego – podczas gdy z jej oświadczenia z dnia 17.11.2019 r. wynika że dwukrotnie oskarżony wypowiadał groźby zabicia i spalenia domu skierowane pod adresem oskarżyciela;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>p. błędą interpretację zeznań W. S. złożonych w postępowaniu przygotowawczym poprzez przyjęcie że nie wiadomo czyj dom miał na myśli oskarżony wypowiadając słowa że „spali chałupę” – w sytuacji gdy słowa te padły na terenie nieruchomości</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>pokrzywdzonego w dniu 17.09.2019 r. a zatem musiały się odnosić do domu należącego do oskarżyciela tym bardziej że wypowiadając te groźby oskarżony wskazywał wielokrotnie rękoma na dom R. N.;</p>		
<p>q. brak uzasadnienia sądu – z jakiego powodu odmówiono wiarygodności zeznań J. K. który był bezpośrednim świadkiem zdarzenia z dnia 17.09.2019 r. podczas którego oskarżony groził zabiciem R. N. i spaleniem jego domu a także słyszał relację E. K. i W. S. odnośnie sytuacji pod sklepem (...) w S. z dnia 14.11.2019 r. oraz był świadkiem podpisania , zapoznania się i odczytania oświadczeń złożonych przez W. S. i E. K.;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>r. naruszenie art. 410 k.p.k. polegające na błędnej ocenie materiału dowodowego w zakresie uznania za niewiarygodne – oświadczenia W. S. albowiem ten nie był w stanie go odczytać na rozprawie podczas gdy oświadczenie to przed podpisaniem przez świadka zostało odczytane na głos przez kilku świadków (m.in. R. N., J. N., J. K. i E. K.) – co potwierdzili oskarżyciel oraz świadek J. K. co pozwala przyjąć, że świadek W. S. znał treść oświadczenia z dnia 17.11.2019 r. gdyż została mu ona wielokrotnie odczytana przed podpisaniem a autentyczność swojego podpisu pod oświadczeniem potwierdził na rozprawie sam świadek W. S..</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach</p>		

<p>uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Ad. a- r</p> <p>Wszystkie, liczne zarzuty zawarte w apelacji sprowadzają się w zasadzie do jednej kwestii tj. kwestionowania dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzącej ten Sąd do wydania wyroku uniewinniającego, dlatego umówione zostaną łącznie.</p> <p>Podniesione przez skarżącego pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zarzuty nie są pozbawione racji, co skutkować musiało uchyleniem zaskarżonego wyroku.</p> <p>Z treści zarzutu aktu oskarżenia wynika że oskarżony W. J. miał</p>	

wypowiadać
wobec
pokrzywdzonego
- oskarżyciela
subsydiarnego
R. N. groźby
bezprawne z art.
190 § 1 k.k.
dwukrotnie : w
dniu 17.09.2019
r. bezpośrednio
w jego obecności
oraz w dniu
14.11.2019 r. w
obecności E. K.
i W. S. przy
czym groźby
te jeszcze tego
samego dnia
miały dotrzeć do
pokrzywdzonego.
Jeśli chodzi o
pierwszą
wymienioną
datę tj. dzień
kiedy
pokrzywdzony
poleciał W. J.
opuszczenie
budynku w
którym
dotychczas
zamieszkiwał i
- przy udziale
znajomych i
rodziny -
spakował jego
rzeczy, o
wypowiadanych
groźbach
spalenia domu i
pobicia
pokrzywdzonego
zeznawał nie
tylko
pokrzywdzony
(k. 52 -
53), ale także
świadkowie W.
S. (k. 54), J. K.

(k. 55), E. H.
(1) (k. 60 – 61).
Argumentacja
Sądu
Rejonowego
poddająca w
wątpliwość
zeznania
pokrzywdzonego,
bowiem
składając na
piśmie
zawiadomienie o
popelnieniu
przestępstwa w
sprawie PR 2
Ds.647.2021.D
nie wspominał
o tych groźbach,
a jedynie o
groźbach z dnia
14.11.2019 r.
(k. 1 w/w
akt), nie jest
przekonywująca,
skoro składając
już do protokołu
zawiadomienie o
popelnieniu
przestępstwa w
dniu 6.12.2019 r.
R. N. zeznał,
że w trakcie
pakowania
rzeczy
oskarżonego ten
mówił do niego
że „instalacja
zostanie
spalona” oraz
że „ zostanie
pobity” (k.
6 w/w akt).
Zrozumiałe jest,
że składając
pisemne
zawiadomienie
pokrzywdzony
koncentrował się
na bliższym

czasowo
zdarzeniu z
14.11.2019 r. Nie
przekonuje Sądu
Okręgowego
ocena zeznań
świadka E. H. (1)
dokonana przez
Sąd Rejonowy,
który eksponuje
fakt iż podczas
pierwszego
przesłuchania
świadek nie
mówiła o
groźbach z
17.09.2019 r., już
jednak podczas
kolejnego
przesłuchania o
tych groźbach
zeznawała (k.
86 w/w akt)
i powtórzyła
powyższe
podczas zeznań
na rozprawie.
Rację ma także
skarżący
pełnomocnik, że
Sąd Rejonowy
nie dokonał
dogłębnej oceny
zeznań świadka
J. K. który
konsekwentnie
obciążał w
swoich
zeznaniach
oskarżonego W.
J.. Nie bez
racji skarżący
podkreśla, że
sam fakt
zgłoszenia przez
pokrzywdzonego
jako świadka
J. K. na
późniejszym
etapie sprawy,

nie zaś od razu w
zawiadomieniu o
popelnieniu
przestępstwa nie
może
dyskredytować
jego zeznań.
Nie przekonuje
również
odrzućenie przez
Sąd I instancji
jako
niewiarygodnych
zeznań W. S.,
który jakoby nie
potrafił wyjaśnić
rozbieżności
między swoimi
poszczególnymi
zeznaniem.
Zeznania tego
świadka z
rozprawy były
zbieżne z
pozostałym,
wskazany
wyżej
materiałem
dowodowym.

Wątpliwości
Sądu
Okręgowego
budzi także
ocena Sądu
Rejonowego
odnośnie
materiału
dowodowego
dotyczącego
zarzutu
wypowiedzenia
przez
oskarżonego
gróźb karalnych
w dniu
14.11.2019 r.
Zeznania W. S.
w tym zakresie
są jednoznaczne

(k. 54), nie podziela także Sąd Okręgowy wątpliwości Sądu I instancji co do oświadczeń na piśmie złożonych przez E. K. i W. S. (k. 2 – 3 akt PR 2 Ds.647. 2021.D) zwłaszcza w kontekście kolejnego oświadczenia poświadczanego notarialnie, złożonego w postępowaniu odwoławczym (k. 94 95).

Oskarżyciel substydiarny R. N. przekonywująco zeznawał, że obawia się gróźb wypowiedzianych przez W. J., w szczególności tej dotyczącej spalenia jego domu. Z akt sprawy wnioskować należy, że oskarżony czuje się skrzywdzony przez pokrzywdzonego gdyż ten nakazał mu opuścić jego dom po tym gdy zamieszkiwał tam przez wiele lat i pilnował go. Oskarżony jawi się przy tym

<p>jako człowiek nieobliczalny, także ze względu na domniemane zaburzenia psychiczne i związany z tym pobyt w szpitalu.</p> <p>Zarzut pierwszy apelacji, w którym skarżący kwestionuje poczytalność oskarżonego będzie w tej sytuacji miał na względzie Sąd I instancji ponownie rozpoznając sprawę.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Mając na uwadze całą argumentację przedstawioną</p>		

	powyżej wniosek jest zasadny.	
OKOLICZNOŚCI	4. PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	

	Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	

ZSTRZYGNIECIE	5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
	5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	

	Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		

Zwięźle o powodach zmiany			

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	Bezwzględna przyczyna odwoławcza	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		

4.1.	Zasada ne peius	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle powodach uchylenia	o		
Zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze ze względu na obowiązującą zasadę ne peius wykluczającą możliwość wydania wyroku skazującego, gdy oskarżony został uniewinniony			

przez Sąd I instancji. Zdaniem Sądu Okręgowego materiał dowodowy przemawia za wydaniem wyroku skazującego w sprawie.

**5.3.2.
Zapatrywania
prawne i
wskazania co
do dalszego
postępowania**

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w pełnym zakresie a następnie zebrany materiał dowodowy prawidłowo oceni. Rozstrzygnie także Sąd Rejonowy o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów i biegłego psychologa odnośnie poczytalności oskarżonego tempore criminis. Swoje ostateczne

<p>stanowisko Sąd Rejonowy zawrze w wydanym wyroku który prawidłowo uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k.</p>		
<p>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o Adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 840 zł. w tym podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w</p>	

	postępowaniu odwoławczym.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela substydianego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------